

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2385/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4337/22 од 21.02.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4337/22 од 21.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4337/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П1 106/20 од 04.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу по основу неисплаћеног додатка на плату за дежурство ван радног времена – приправност у периоду од 02.02.2019. године до 20.10.2020. године, исплати месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, у висини и од датума доспелости који су ближе одређени у наведеном ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.263,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4337/22 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, позивајући се на разлоге за посебну ревизију из члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је исплата додатка на плату по основу приправности (дежурства ван радног времена) у периоду од фебруара 2019. године до 20.10.2020. године. По оцени Врховног суда, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења, нема разлога за одлучивање о посебној ревизији у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20),

Наиме, у погледу одлуке о праву на исплату увећане плате по основу приправности нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, без обзира на измене важећег Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 6/16, 24/18, 87/2018) у одредбама члана 156. ставови 2. и 3. (изменом у броју 24/18 од 26.03.2018. године) и члана 187. Закона о полицији (изменом у броју 87/2018 од 13.11.2018. године), које на другачији начин регулишу начин и форму одређивања приправности, уређену Правилником о приправности за рад („Службени гласник РС“ бр.16/17 од 27.02.2017. године).

Побијана другостепена пресуда којом је одлучено о праву тужиоца на додаток на плату по основу приправности донета је у складу са правним схватањем Врховног суда израженом у више ревизијских одлука, да тужилац као полицијски службеник има право на увећање плате по основу приправности на основу важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“ број 6/2016, са изменама у бројевима 24/2018, 87/2018) и то на основу новелираних одредби члана 156. ставови 2. и 3. и члана 187., а у вези одредби цитираног Правилника о приправности за рад, у конкретно утврђеној чињеничној ситуацији када је применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, тужилац доказао да је у релевантном временском периоду био приправан (у стању потребног степена спремности) по усменом налогу непосредног руководиоца, а да тужена није доказала супротно (да му такав усмени налог није издат и да није био приправан) без обзира на новоустановљену обавезу тужене цитираним одредбама новелираног Закона о полицији да се у ситуацији одређивања приправности полицијских службеника доноси посебан распоред рада или писани налог од стране непосредног руководиоца, с обзиром на то да постоји изузетно и могућност издавања усменог налога (са обавезом издавања образложеног писаног налога у року од 24 часа).

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој правној ствари прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, због чега је Врховни суд применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате наисплаћеног додатка на плату по основу приправности поднета је 20.10.2020. године, а вредност предмета спора износи 94.069,13 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић